

stillede om en gennemgribende Reform af vore Skatteforhold.

Forslagets Indhold er ikke meget omfattende. Det forhøjer for det første Promillen fra 1,1 til 1,2 for Statsskattens Vedkommende, og desuden ændres Fradragsreglerne i § 7, 4de og 5te Stykke, saaledes, at der nu bliver et fast ensartet Fradrag for alle Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder paa 2,500 Kr., medens man hidtil har haft en Skala, hvorefter man foretog Fradrag paa henholdsvis 2,000 og 1,000 Kr.; eftersom Ejendommene vare vurderede til under 8,000 Kr. og under 12,000 Kr. Men man rører i dette Forslag slet ikke ved den Grundskade, der er ved hele Skyldsætningen, nemlig Vurderingen, og saa længe man ikke gør det, kommer man ikke til et fuldt retfærdigt Forhold, og Forslagsstillerne kunne være overbeviste om, at de Krav, der i de senere Aar have lydt, og stedse stærkere, navnlig fra den mindre besiddende Klasses Side, fremdeles ville lyde, saa længe man ikke er gaaet til en mere gennemgribende Reform end den, der her er fremstillet; det er der ingen Tvivl om. Man dæmper ikke Kravene ved den Skatteomlægning, der finder Sted her. Det er i Virkeligheden i de fleste Tilfælde en Omlægning af nogle Øres Skat. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (N. P. Jensen [Randers Amts 4de Valgkreds]) sagde, at det, der egentlig skulde ligge til Grund for Forslaget om det faste Fradrag paa 2,500 Kr. for alle Ejendomme, var et Slags Boligfradragsprincip; der skulde fradrages et Beløb, der svarer til, hvad der som Minimum maatte anses for at være nødvendigt for at erhverve sig en Bolig. Dette have vi i og for sig ikke noget imod, det kan være meget fornuftigt, men saasom det nu er rimeligt, at man ogsaa har Bolig, naar man bor i en By, vil det være ganske urimeligt ikke at udstrække Fradraget til Byerne, og vi kunne ikke paa nogen Maade stemme for Forslaget, hvis Fradragsreglerne ikke blive ens baade for By og Land. Forslagets Tendens er at vælte nye Byrder over paa Købstæderne, og det er for saa vidt af samme Beskaffenhed som det Forslag, vi have behandlet i Dag om Tilskud til Kommunerne. Det var et Forslag med en lignende Tendens, i dette Tilfælde at fratage Købstæderne en Del af det Statstilskud, de hidtil have haft, og give det til Landkommunerne. Jeg har ikke noget imod at yde Landkommuner, som trænge til det, større Statstilskud, men der er ingen Rimelighed i at

fratage Byerne noget af det Statstilskud, de have, saa meget mindre som Byerne jo ere i høj Grad overbebyrdede med Skatter. Der findes — for at nævne et Eksempel — en Købstad i den Valgkreds, jeg repræsenterer, hvis Skatteprocent for det kommende Aar er 14,27, og dog er Forholdet det, at Byen ingen kommunale Goder har. Den har intet Gasværk, intet Vandværk, intet Elektricitetsværk. Den har ikke brolagt sine Gader, den har ingen Mellemskole, den har et maadeligt Skolevæsen, den giver en kneben Alderdomsunderstøttelse til de gamle, og dog er Skatteprocenten i den Kommune for det kommende Aar 14,27. Det er ikke, fordi man ikke anvender Skattelovene i deres fulde Styrke; man anvender 25 pCt. Paalæg allerede ved 2,000 Kr. Indtægt for visse Indtægter. Man spørger, hvordan det kan være, at en Kommune kan være saa stærkt bebyrdet? Det kommer af, at den allerstørste Part af Kommunens Beboere ere Arbejdere, som have saare ringe Indtægter. Det er Arbejdere, der have en ringe Løn, Arbejdere i Stenindustrien, som giver et strengt og opslidende Arbejde. De blive i mange Tilfælde Invalider paa Grund af det farefulde Arbejde, de ere beskæftigede ved, og de blive hurtigt opslidte, og skulle som Følge deraf hurtigt have Understøttelse af det offentlige. Dertil kommer, at Arbejderbefolkningen der, som de fleste andre Steder, har forholdsvis større Familie at forsørge end de mere velhavende Klasser, og deraf følger igen, at Kommunens Skolevæsen bliver kostbarere og mere omfattende end i Kommuner, som ikke have en saa forholdsvis stor Arbejderbefolkning. Men naar Forholdet er dette, at Købstæderne have saa trange kommunale Forhold, er det i allerhøjeste Grad urimeligt at vælte nye Byrder over paa dem. Nu er denne Kommune vel nok en af de daarligst stillede Købstæder i Landet, men jeg kan nævne en anden Købstad, som er om ikke slet saa stærkt, saa dog meget stærkt bebyrdet, hvor Skatteprocenten for det kommende Aar vil blive 11,9, nemlig Silkeborg. Man vil deraf se, at Byerne paa ingen Maade taale at faa nye Byrder, naar de ikke faa noget for det, ikke faa nogen Gavn af det, og det gøre de jo ikke i dette Tilfælde. Jeg maa derfor kræve, at denne Lov kommer til at yde Byerne større Retfærdighed, end Forslaget tilsigter, og det glæder mig, at den højtærede Finansminister alt har taget det Standpunkt, at Byerne ikke maa forurettes ved denne Lov.